

De voorlopige grondwet
van de
"Republiek Zuid-Molukken"

Undang-Undang Dasar Sementara
"Republik Maluku Selatan"

De voorlopige grondwet van de Republiek Zuid-Molukken

EERSTE HOOFDSTUK

Van de Staat en Zijn Inwoners

Eerste Afdeling

Van de oprichting van de Staat en zijn Souvereiniteit

Artikel 1.

1. De Republiek Maluku Selatan is een rechtsstaat, onafhankelijk en soeverein gegrondvest op de beginselen der democratie.
2. De Souvereiniteit wordt uitgeoefend door de Regering tezamen met de Volksvertegenwoordiging.

Tweede Afdeling

Van de Grenzen van de Staat

Artikel 2.

1. Het grondgebied van de Republiek Maluku Selatan omvat de gebieden van de voormalige Daerah Zuid-Molukken, als bedoeld in artikel 14 van de Regeling tot Oprichting van de Staat Oost-Indonesië (Negara Indonesia Timur) (stbld. 1946, No. 143).
2. De verdeling van het gebied van de Staat in administratieve afdelingen geschiedt krachtens de wet.
3. De Hoofdplaats van de Staat is de stad AMBOINA.

Derde Afdeling

Van het Staatsburgerschap en het Ingezetenschap van de Staat

Artikel 3.

1. De wet bepaalt wie Staatsburgers en wie Ingezetenen zijn van de Republiek Maluku Selatan.
2. De toekenning van het Staatsburgerschap middels naturalisatie geschiedt door of krachtens de wet.
De wet regelt de gevolgen der naturalisatie ten aanzien van de echtgenote en minderjarige kinderen van de genaturaliseerde.

Vierde Afdeling

Van de Rechten en Plichten van de Staatsburgers en Ingezetenen van de Staat

Artikel 4.

1. Iedere Staatsburger van de Republiek Maluku Selatan is tot elke landsbediening benoembaar.
2. Geen vreemdeling mag benoemd worden tot enige landsbediening, uitgezonderd om bijzondere redenen, door de wet bepaald.
3. Iedere Staatsburger heeft het recht, hetzij rechtstreeks of door tussenkomst van vertegenwoordigers, die vrijelijk worden gekozen volgens de door de wet bepaalde wijze, deel te nemen aan de Regering.

Artikel 5.

Allen die zich op het grondgebied van de Staat bevinden, hebben gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen.

Artikel 6.

Het recht der Staatsburgers en der Ingezetenen tot vereniging en vergadering wordt erkend. De wet regelt en beperkt de uitoefening van dat recht in het belang der openbare orde.

Artikel 7.

Het recht der Staatsburgers en der Ingezetenen om mondeling of schriftelijk de gedachten of gevoelens te uiten wordt erkend. De wet regelt en beperkt de uitoefening van dat recht in het belang der openbare orde.

Artikel 8.

1. Ieder heeft het recht, klachten, hetzij mondeling hetzij schriftelijk in te dienen bij de Regering, mits niet strijdig met de wet.
2. Ieder heeft het recht om verzoeken aan de Regering in te dienen, mits schriftelijk. Wettig erkende lichamen (verenigingen welke bestaan niet in strijd is met de wetten) kunnen aan de Regering verzoekschriften indienen, doch alleen over onderwerpen tot hun bepaalde werkring behorende.

TWEEDE HOOFDSTUK

Van de Regering

Eerste Afdeling

Wie de Regering is

Artikel 9.

1. De President en de Ministers vormen tezamen de Regering.
2. Overal, waar in deze Grondwet wordt gesproken van de Regering, wordt daaronder verstaan de President met één, meerdere of alle Ministers, al naar de bijzondere verantwoordelijkheid van elk van hen of de algemene verantwoordelijkheid der Ministers gezamenlijk.
3. De Regering zetelt ter hoofdplaats AMBOINA, tenzij in noodgevallen de Regering een andere plaats aanwijst.

Tweede Afdeling

Van de President

Artikel 10.

1. De President is het Hoofd van de Staat.
2. De President wordt bij volstreekte meerderheid van stemmen gekozen voor 5 jaren door de personen, hiertoe bevoegd volgens voorschriften door de wet bepaald.
3. De President moet een Staatsburger van de Republiek Maluku Selatan en tenminste 40 jaren oud zijn.
4. Voor de eerste maal zal het Waarnemend Hoofd van de Daerah Maluku Selatan, dat het Volks-Congres geleid heeft, hetwelk de soevereine en onaf-

hankelijke Republiek Maluku Selatan op 25 APRIL 1950 heeft geproclameerd, als President worden aangewezen. Deze zal het ambt blijven bekleden totdat de Grondwet in werking zal zijn getreden.

Artikel 11.

De President woont ter plaatse waar de zetel der Regering is gevestigd.

Artikel 12.

Alvorens zijn ambt te aanvaarden legt de President ten overstaan van de Volksvertegenwoordiging, naar de wijze van zijn godsdienstige gezindheid de volgende eed af:

„Ik zweer (verklaar) dat ik in de uitoefening van mijn ambt als President „van niemand enige belofte zal aannemen of enige gift zal aanvaarden, „direct of indirect.

„Ik zweer (beloof), dat ik het welzijn van de Republiek Maluku Selatan „naar mijn vermogen zal bevorderen en de algemene en bijzondere vrijheden en rechten van alle inwoners van de Staat zal beschermen en „handhaven.

„Ik zweer (beloof) getrouwheid aan de Grondwet; voorts dat ik alle voor „de Republiek Maluku Selatan geldende regelingen steeds zal onderhouden „en dat ik land, volk en Staat getrouw zal dienen en alle plichten, welke „het ambt van President van de Republiek Maluku Selatan mij oplegt, „getrouw zal vervullen, zoals het een goed Staatshoofd betaamt”.

Artikel 13.

1. Wegens belet of ontstentenis van de President, treedt indien nodig de Voorzitter van de Volksvertegenwoordiging op als vervanger.
2. De verkiezing van een nieuwe President, in geval de (zittende) President blijvend verhinderd is zijn ambt te vervullen, overleden is dan wel zijn ambt heeft neergelegd, wordt geregeld door de wet.

Artikel 14.

De wedde van de President, zomede de hem toe te kennen vergoedingen voor reis- en verblijfkosten en eventuele andere tegemoetkomingen, worden bij de wet geregeld.

Artikel 15.

1. Het ambt van President is onverenigbaar met de uitoefening van enig ander openbaar ambt in en buiten de Staat.
2. De President mag rechtstreeks noch zijdelings deel hebben aan, noch borg zijn voor enige onderneming, ten grondslag hebbend een overeenkomst om winst en voordeel, aangaan met de Republiek Maluku Selatan of enig deel daarvan.

Artikel 16.

De President is onschendbaar. De Ministers zijn verantwoordelijk.

Artikel 17.

De uitvoerende macht berust bij de President.

Artikel 18.

De President heeft het opperbestuur der buitenlandse betrekkingen.

Artikel 19.

De President verklaart de oorlog met overeenstemming van de Volksvertegenwoordiging.

Artikel 20.

De President sluit en bekrachtigt alle verdragen met vreemde mogendheden, nadat die door de Volksvertegenwoordiging zijn goedgekeurd.

Artikel 21.

De President heeft het opperbevel over land-, zee- en luchtmacht. De Officieren der strijdkrachten worden benoemd, bevorderd, ontslagen en gepensionneerd door de President volgens regels door de wet te bepalen.

Artikel 22.

De President heeft het opperbestuur van de algemene geldmiddelen van de Staat. De President regelt de bezoldiging van alle Regeringscolleges en ambtenaren, die uit de kas van de Staat worden betaald. De wet regelt de bezoldiging van de Algemene Rekenkamer en van de rechterlijke macht. De pensioenen der ambtenaren worden door de wet geregeld.

Artikel 23.

De President heeft het recht van de munt.

Artikel 24.

De President heeft het recht eretekens te verlenen. Ridderorden worden door de wet, op een voorstel van de President, ingesteld.

Artikel 25.

De President heeft het recht van gratie, na het advies te hebben ingewonnen van de rechter daartoe bij algemene maatregel van bestuur aangewezen. Amnestie of abolitie worden niet dan bij de wet toegestaan.

Artikel 26.

De President draagt aan de Volksvertegenwoordiging ontwerpen van wet voor. Hij heeft het recht de door de Volksvertegenwoordiging aangenomen wetsontwerpen al of niet goed te keuren.

Artikel 27.

De President heeft het recht om de Volksvertegenwoordiging te ontbinden. Het besluit waardoor die ontbinding wordt uitgesproken, houdt tevens in de last tot de vorming van een nieuwe Volksvertegenwoordiging binnen de tijd van twee maanden en tot het samenkomen der nieuwe Volksvertegenwoordiging binnen drie maanden.

Derde Afdeling Van de Ministeries en de Ministers

Artikel 28.

De President benoemt en ontslaat de Ministers en stelt het aantal Ministeries vast.

Artikel 29.

1. De President wijst in overleg met de Volksvertegenwoordiging een Kabinetsformateur aan.
2. Overeenkomstig de voorstellen van de Kabinetsformateur bepaalt de President wie de verschillende Ministeries zal beheren. Er mogen ook Ministers zonder portefeuille worden benoemd.
3. De besluiten van de President inhoudende benoemingen als in dit artikel bedoeld, worden mede-ondertekend door de Kabinetsformateur.
4. Benoemingen en ontslagen van Ministers tussentijds geschieden op beslissing van de Regering.
5. Voor de eerste maal zullen zij, die na de proclamatie aangewezen zijn als Ministers, hun positie blijven bekleden en het eerste Kabinet vormen, totdat de definitieve Grondwet in werking is getreden.

Artikel 30.

1. De Ministers verenigen zich, onder voorzitterschap van de Minister-President, in de Ministerraad, ter gezamenlijke behandeling van de algemene belangen van de Staat.
2. De Ministerraad stelt de President voortdurend op de hoogte van alle belangrijke aangelegenheden, de Staat betreffende.
3. De wet stelt een Reglement van Orde vast voor de vergaderingen der Ministers.

Artikel 31.

Alvorens hun ambt te aanvaarden, leggen de Ministers in handen van de President, ieder naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, de volgende eed af:

„Ik zweer (verklaar) dat ik in de uitoefening van mijn ambt als Minister „van niemand enige belofte zal aanvaarden of enig geschenk zal ontvangen, direct of indirect.
„Ik zweer (beloof) getrouwheid aan de Grondwet; voorts dat ik alle voor „de Republik Maluku Selatan geldende regelingen steeds zal onderhouden „en dat ik Land, Volk en Staat getrouwelijk zal dienen en alle plichten, „welke het ambt van Minister mij oplegt, getrouw zal vervullen”.

Artikel 32.

De wedden van de Ministers, zomede de hun toe te kennen vergoedingen voor reis- en verblijfkosten en eventuele andere tegemoetkomingen, worden bij de wet geregeld.

Artikel 33.

1. Het ambt van Minister is onverenigbaar met de uitoefening van elk ander openbaar ambt in en buiten de Republik Maluku Selatan. In het belang van de Staat kan hiervan door de wet afgeweken worden.
2. De Ministers mogen rechtstreeks nog zijdelings deel hebben aan, noch borg

zijn voor enige onderneming, ten grondslag hebbend een overeenkomst om winst en voordeel, aangegaan met de Republiek Maluku Selatan of enig deel daarvan.

DERDE HOOFDSTUK

Van de (Voorlopige) Volksvertegenwoordiging

Eerste Afdeling

Van de samenstelling der Volksvertegenwoordiging

Artikel 34.

1. De Volksvertegenwoordiging vertegenwoordigt de gehele bevolking van de Republiek Maluku Selatan.
2. Haar samenstelling, maar werkwijze en haar betrekkingen met andere Regeringsinstanties zomede haar zittingsperiode worden door de wet vastgesteld.
3. Voor de eerste maal bestaat de Volksvertegenwoordiging uit 75 leden, die door de Regering worden aangewezen.
4. Deze eerste Volksvertegenwoordiging zal ophouden te functioneren zodra de nieuwe, verkozen volgens de wet, zal zijn samengesteld.

Tweede Afdeling

Van de Voorzitter van de Volksvertegenwoordiging

Artikel 35.

1. De Volksvertegenwoordiging kiest uit haar midden een Voorzitter en één of meer plaatsvervangende Voorzitters. Deze verkiezingen behoeven de bekrachtiging van de President.
2. Zolang de verkiezing van de Voorzitter en de plaatsvervangende Voorzitters nog niet door de President zijn bekrachtigd, treedt het oudste lid in leeftijd tijdelijk op als Voorzitter.
3. De Voorzitter der Volksvertegenwoordiging is woonachtig ter hoofdplaats van de Staat.

Derde Afdeling

Van de Vergaderingen van de Volksvertegenwoordiging

Artikel 36.

1. De Volksvertegenwoordiging komt minstens eenmaal per jaar bijeen en voorts wanneer de Regering de wens daartoe te kennen geeft of wel wanneer de Voorzitter of ten minste vijftien leden zulks verzoeken.
2. De Voorzitter roept de Volksvertegenwoordiging bijeen.

Artikel 37.

De vergaderingen der Volksvertegenwoordiging zijn openbaar, tenzij de Voorzitter sluiting der deuren nodig oordeelt of wel indien ten minste tien leden zulks vorderen.

Artikel 38.

De Voorzitter en de leden van de Volksvertegenwoordiging zijn niet vervolgbaar voor hun uitspraken gedurende de vergaderingen der Volksvertegenwoordiging en voor hetgeen zij schriftelijk aan dit lichaam voorleggen, tenzij daarmede publicatie wordt gegeven aan hetgeen krachtens besluit in een besloten vergadering genomen, geheim moet worden gehouden.

Artikel 39.

De Volksvertegenwoordiging houdt haar vergadering ter hoofdplaats van de Staat.

Artikel 40.

De Ministers hebben in de Volksvertegenwoordiging zitting met raadgevende stem. De Voorzitter verleent hun het woord wanneer en zo dikwijls zij dit verlangen.

Vierde Afdeling Van het Reglement van Orde

Artikel 41.

De Volksvertegenwoordiging stelt een Reglement van Orde vast. Bekendmaking hiervan geschiedt door plaatsing in het Staatsblad.

Vijfde Afdeling Van de rechten van de Volksvertegenwoordiging

Artikel 42.

1. De Volksvertegenwoordiging heeft het recht van interpellatie en het vragenrecht. Haar leden hebben het recht van vragen.
2. De Ministers geven aan de Volksvertegenwoordiging, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk alle ingevolge het voorgaande lid verlangde inlichtingen, waarvan het verstrekken door hen niet strijdig wordt geoordeeld met het belang van de Staat.

Artikel 43.

1. De Volksvertegenwoordiging heeft het recht voorstellen van wet aan de Regering te doen.
2. Zulk een wetsvoorstel wordt aangenomen met (ten minste) twee/derde der totaal uitgebrachte stemmen.

Zesde Afdeling Van de Wetgeving

Artikel 44.

De wetgevende bevoegdheid berust bij de Regering en de Volksvertegenwoordiging.

Artikel 45.

De voorstellen van wet, door de Regering ingediend, worden aan de Volksvertegenwoordiging aangeboden met een boodschap van de President.

Artikel 46.

De Volksvertegenwoordiging heeft het recht wijzigingen aan te brengen in de wetsvoorstellen van de Regering.

Artikel 47.

1. Alle voorstellen van wet door de Volksvertegenwoordiging aangenomen en door de Regering bekrachtigd verkrijgen kracht van wet.
2. De wetten zijn onschendbaar.

Artikel 48.

Indien de Volksvertegenwoordiging een wetsvoorstel van de Regering verwerpt, dient zij hiervan de President mededeling te doen.

Artikel 49.

De Regering kan nogmaals een verworpen wetsvoorstel met de nodige toelichtingen aan de Volksvertegenwoordiging aanbieden voor een her-behandeling. Indien de Volksvertegenwoordiging voor de tweede maal een wetsvoorstel verwerpt, dient zij hiervan mededeling te doen aan de President.

Artikel 50.

Wanneer de Volksvertegenwoordiging overeengekomen is om een voorstel van wet in te dienen, zendt zij dit met een mededeling aan de President.

Artikel 51.

1. De Regering heeft het recht op eigen gezag en verantwoordelijkheid noodwetten vast te stellen teneinde de nodige regerings-maatregelen te kunnen treffen in zaken, die door omstandigheden dringende afwikkeling noodzakelijk maken.
2. Een noodwet heeft dezelfde kracht als een wet; onverminderd het bepaalde in het volgende artikel.

Artikel 52.

1. Bepalingen, voorkomende in een noodwet, worden onmiddellijk na vaststelling aan de Volksvertegenwoordiging aangeboden ter bespreking.
2. Wanneer een bepaling als bedoeld in bovengenoemd artikel door de Volksvertegenwoordiging wordt verworpen, verliest zij rechtens haar geldigheid.
3. Wanneer een noodwet als bovenbedoeld niet meer van kracht is en geen regelingen zijn gegeven ten aanzien van de gevolgen voortvloeiende uit haar bepalingen, welke recht te zetten dan wel niet meer recht te zetten zijn, zal de wet de nodige maatregelen ter zake treffen.
4. Indien de bepalingen ener noodwet al dan niet gewijzigd worden, bekrachtigd als wet, zullen de gevolgen daarvan wederom worden vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in het voorgaande lid.

Artikel 53.

1. Regelingen tot uitvoering der wetten worden vastgesteld door de Regering, op de voet van het bepaalde in deze afdeling. Zij heten presidentsverordeningen.
2. Op overtredingen van voorschriften van presidentsverordeningen kan straf worden gesteld. De grenzen van de te bepalen straffen worden bij de wet geregeld.

Artikel 54.

1. De wetten en presidentverordeningen worden afgekondigd in het Staatsblad.
2. Afkondiging, in wettelijke vorm geschied, is de enige voorwaarde voor de verbindbaarheid.

Artikel 55.

Voor zover niet bij of krachtens de regeling zelve anders is bepaald, treden wetten en presidentsverordeningen in werking met ingang van de dertigste dag na dien van de dagtekening van het Staatsblad, waarin zij zijn opgenomen. Onder wetten worden ook verstaan alle Regeringsverordeningen, welke zijn uitgegeven sedert 25 APRIL 1950 tot de inwerkingtreding van deze Grondwet.

Zevende Afdeling
Van de begroting

Artikel 56.

Door de wet wordt de begroting van alle uitgaven van de Staat vastgesteld en worden de middelen tot dekking dier uitgaven aangewezen.

Artikel 57.

Voorstellen van wet tot vaststelling der algemene begroting worden door de President bij de Volksvertegenwoordiging ingediend onmiddellijk na de opening van de zitting in de maand oktober.

Artikel 58.

1. Geen hoofdstuk der begroting mag uitgaven behelzen, welke meer dan één departement van algemeen bestuur betreffen.
2. Ieder hoofdstuk vormt één of meer afzonderlijke ontwerpen van wet. Bij de wet kan overschrijving worden toegestaan.

Artikel 59.

De verantwoording van de Staatsuitgaven en -ontvangsten, elk ministerie betreffende, wordt, onder overlegging van een door de Algemene Rekenkamer goedgekeurde rekening, aan de wetgevende macht ingediend. Alles geschiedt naar de voorschriften van de wet.

VIERDE HOOFDSTUK
Van de Rechtspraak

Eerste Afdeling
Algemene bepalingen

Artikel 60.

In de gehele Staat wordt recht gesproken in naam der wet, uitgezonderd in de landstreken waar aan de bevolking de eigen adat-rechtspraak nog gelaten is.

Artikel 61.

De rechtspraak wordt uitgeoefend door rechters bij de wet aangewezen of erkend.

Artikel 62.

Burgerlijke rechtszaken en strafzaken behoren bij uitsluiting tot de kennisneming der in het vorig artikel bedoelde rechters.

Artikel 63.

Voor wat betreft de adat-rechtspraak, de negorij-rechtspraak en de rechtspraak in zaken van de godsdienst, worden zoveel mogelijk de in het adatrecht en in het godsdienstige recht geldende regelen gevolgd.

Artikel 64.

Het burgerlijk- en het handelsrecht het burgerlijke en het militaire strafrecht, de rechtspleging en de inrichting der rechterlijke macht worden bij de wet geregeld. Voor zover het niet in strijd is met de wet, geldt het adatrecht.

Artikel 65.

1. Onteigening ten algemenen nutte van enig eigendom of ander recht kan niet plaats hebben dan tegen vooraf genoten of vooraf verzekerde schadeloosstelling, een en ander volgens de Onteigeningswet.
2. Het vereiste, dat de verschuldigde schadeloosstelling vooraf betaald (of verzekerd) zij, geldt niet, wanneer oorlog, oorlogsgevaar, oproer, brand, watersnood of ander door natuurkracht veroorzaakt gevaar een onverwijld inbezitting vordert.

Artikel 66.

Waar ten algemenen nutte enig eigendom of bezit moet worden verwijderd of te niet gedaan, zodat het tijdelijk of bestendig onbruikbaar wordt door openbaar ingrijpen, daar kan dit alleen geschieden, indien schadeloosstelling wordt toegestaan, het een en ander overeenkomstig de voorschriften, bij de wet vastgesteld, tenzij de wet het tegenovergestelde bepaalt.

Artikel 67.

Niemand kan tegen zijn wil worden afgetrokken van de rechter, welke de geldende rechtsregelen hem hebben aangewezen.

Artikel 68.

Alle geschillen, welke voortkomen uit eigendomsrechten of daarmede samenhangende; alle schuldvorderingen en andere civiele rechten mogen alleen door de rechterlijke macht beslist worden.

Artikel 69.

De beslechting van andere geschillen, die niet vallen onder de omschrijving, vervat in artikel 68, kan door de wet worden opgedragen, hetzij aan de gewone rechter, hetzij aan een lichaam (college) waaraan de administratieve rechtspraak is toevertrouwd.

Artikel 71.

1. Alle niet door de wet toegestane inmenging der Regering in zaken het Rechtswezen betreffende, is verboden.

2. Dit beginsel is alleen toepasselijk in de adatrechtspraak zo lang het hoger beroep bij de door de wet aangewezen rechter niet geregeld is.

Artikel 70.

De wet stelt vast volgens welke regels bevoegdheidsgeschillen tussen administratieve colleges en rechterlijke colleges, worden beslist.

Artikel 72.

Niemand, wie ook, mag worden aangehouden of in verzekerde bewaring gehouden, tenzij op bevel daartoe door de bevoegde macht overeenkomstig wettelijke bepalingen gegeven, in de gevallen en op de wijze daarbij aangegeven.

Artikel 73.

Het betreden van enig bewoond erf, het binnengaan van enig huis tegen de wil van de bewoner is alleen toegestaan in de gevallen, welke de wet aangeeft, en indien daartoe bijzondere of algemene opdracht is gegeven door een gezaghebbende, welke de wet aanwijst.

Artikel 74.

Het brievengeheim mag niet worden geschonden, behalve op rechterlijk bevel in de door de wet aangegeven gevallen.

Artikel 75.

1. Geen enkel misdrijf mag bedreigd worden met verbeurdverklaring van het totale bezit van degene, die het misdrijf heeft begaan.
2. Geen enkele straf mag de burgerlijke dood tot gevolg hebben of het verlies van alle burgerschapsrechten.

Artikel 76.

1. Alle rechterlijke vonnissen moeten met redenen omkleed zijn; in strafzaken moeten de wettelijke bepalingen en de regelen van adatrecht, waarop een vonnis gegrond is, daarin aangehaald of aangeduid worden.
2. Behoudens de wettelijk vastgestelde uitzonderingen zijn de rechtszittingen openbaar.
3. De vonnissen worden in het openbaar bekend gemaakt.

Tweede Afdeling Van de rechterlijke macht

Artikel 77.

1. He hoogste rechtscollege heet Hooggerechtshof van de Republiek der Zuid-Molukken.
2. Voor de eerste maal, en zolang de wet niet anders bepaalt, worden de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van het Hooggerechtshof door de President benoemd.
3. Genoemde rechters kunnen uit hun ambt worden ontzet of ontheven op de wijze en in de gevallen, welke de wet vaststelt.
4. Zij kunnen op eigen verzoek door de President ontslagen worden.

Artikel 78.

De President, de ministers, de voorzitter en de leden der Volksvertegenwoordi-

ging; de voorzitter en de ondervoorzitter en de leden van het Hooggerechshof; de voorzitter en de ondervoorzitter der Algemene Rekenkamer; de leden der hoge colleges en andere door de wet aangewezen ambtenaren, staan in eerste en hoogste instantie terecht voor het Hooggerechshof, ook indien zij reeds mochten zijn ontslagen, in geval door hen, gedurende hun ambtstijd, een ambts-misdrijf of ambtelijke overtreding dan wel een misdrijf of overtreding mocht zijn begaan, bij de wet strafbaar gesteld. De wet kan hierop uitzonderingen maken.

Artikel 79.

1. Het Hooggerechshof houdt toezicht op de behandeling en afdoening van alle zaken, welke de rechter worden voorgelegd en op de nakoming van alle wetten en rechterlijke bepalingen door de rechtscolleges (en rechters).
2. Overeenkomstig daartoe bij de wet vastgestelde regelen is het Hooggerechshof bevoegd maatregelen, beschikkingen en vonnissen van genoemde rechterlijke instanties te niet te doen of te vernietigen, indien zodanige maatregelen, beschikkingen en vonnissen in strijd zijn met de wet. De wet kan hierop uitzonderingen maken.

Artikel 80.

1. De President benoemt de leden der rechtscolleges.
2. De benoeming tot een rechterlijk ambt, hetwelk door of krachtens de wet is ingesteld, behoort uitsluitend te geschieden op grond van bekwaamheid, ontwikkeling en onbesproken gedrag van de betrokkene en op voordracht van het Hooggerechshof.
Ontslag, schorsing in en ontzetting uit het ambt geschiedt uitsluitend in de door de wet bepaalde gevallen.
3. Ontslag op eigen verzoek geschiedt door de President.

Artikel 81.

Zolang het Hooggerechshof nog niet gevormd is, wordt zijn taak uitgeoefend door een bij de wet aangewezen college.

VIJFDE HOOFDSTUK Van de Godsdienst

Artikel 82.

Het staat een ieder vrij zijn godsdienst of godsdienstige overtuiging te belijden en te verbreiden, tenzij hierdoor de strafwet mocht worden overtreden of het welzijn der maatschappij en haar leden mocht worden aangetast.

Artikel 83.

Aan alle godsdienstige verenigingen en organisaties wordt gelijke bescherming verleend.

Artikel 84.

Aanhangers van alle godsdiensten hebben gelijke burgerlijke rechten en gelijke uit het staatsburgerschap voortvloeiende rechten; alle ambten staan gelijkelijk voor hen open.

Artikel 85.

Alle openbare godsdienstoefeningen, die gehouden worden in voor de eredienst bestemde gebouwen en op besloten plaatsen, zijn toegestaan, behoudens maatregelen, die nodig mochten zijn om de openbare rust en orde te waarborgen. Krachtens deze bepaling zijn ook toegelaten godsdienstoefeningen, welke buiten de voor de eredienst bestemde gebouwen of besloten plaatsen worden gehouden, waar dit recht door de wet en de lagere bepalingen is toegestaan.

Artikel 86.

De President zorgt, dat alle godsdienstige verenigingen en organisaties de wetten van de Staat eerbiedigen.

ZESDE HOOFDSTUK Eerste Afdeling Algemene bepalingen

Artikel 87.

De Regering regelt de geldelijke aangelegenheden van de Staat.

Artikel 88.

Alleen op de voet der wet kunnen belastingen worden geheven ten behoeve van de Staatskas. Deze bepaling geldt ook voor heffingen van werken en ondernemingen van Staatswege.

Artikel 89.

Niemand is vrijgesteld van de betaling van belasting, behalve zij die het zijn ingevolge de wet.

Artikel 90.

De overeenkomsten van de Staat met zijn credietgevers worden gewaarborgd. Jaarlijks worden de schulden nagegaan in het belang van de schuldeisers.

Artikel 91.

Het gewicht, het gehalte en de waarde der munststukken worden door de wet vastgesteld.

Artikel 92.

Het toezicht op en de behartiging van de aangelegenheden van de munt en de wijze van beslissing van aangelegenheden betreffende het gewicht en dergelijke, worden bij de wet geregeld.

Tweede Afdeling Van de Algemene Rekenkamer

Artikel 93.

Er is een Algemene Rekenkamer, welker samenstelling en taak bij de wet geregeld worden.

Artikel 94.

1. Voor de eerste maal, en zolang de wet niet anders bepaalt, benoemt de President de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden der Algemene Rekenkamer. De benoeming geschiedt voor het leven, behoudens hetgeen in de volgende leden van dit artikel wordt bepaald.
2. De wet kan voorschrijven, dat de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden moeten aftreden, indien zij een bepaalde leeftijd bereikt hebben.
3. Genoemde ambtenaren kunnen worden ontzet en ontheven van hun ambt op de wijze en in de gevallen, welke de wet aangeeft.
4. De President kan hen op eigen verzoek ontslaan.

ZEVENDE HOOFDSTUK Van de Defensie

Artikel 95.

Alle burgers van de Republiek der Zuid-Molukken, die daartoe in staat zijn, zijn verplicht deel te nemen aan de verdediging van de vrijheid van de Staat en de bescherming van zijn gebied. Ook aan ingezetenen van de Zuid-Molukken, die geen staatsburgers zijn, kan deze plicht worden opgelegd.

Artikel 96.

1. Ter bescherming van de belangen van de Staat zal er een land-, een zee- en een luchtmacht zijn, samengesteld uit vrijwilligers en dienstplichtigen.
2. De wet regelt de verplichte militaire dienst en de plichten, opgelegd aan degenen, die niet worden ingelijfd bij de land-, zee- of luchtmacht jegens het vaderland.

Artikel 97.

De wet bepaalt de voorwaarden, waaraan vrijstelling van militaire dienst kan worden verbonden.

Artikel 98.

De Regering regelt de defensie-aangelegenheden. De samenstelling en organisatie van land-, zee- en luchtmacht, hun taken en bevoegdheden, worden bepaald door de wet.

Artikel 99.

Vreemdelingen zullen alleen tot de strijdkrachten der Republiek van de Zuid-Molukken kunnen behoren, voorzover de wet dit toelaat.

Artikel 100.

Indien, ingeval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden, van de dienstplichtigen, die niet in vaste dienst zijn, hetzij alle groepen of lichten, hetzij een deel daarvan in militaire dienst worden opgeroepen, hetzij buitengewone wijze, dient onverwijld een wet te worden vastgesteld, waarin voor zoveel nodig de indiensttreding wordt geregeld van hen, die verplicht worden tot dienst bij de strijdkrachten.

Artikel 101.

1. Ter handhaving naar binnen en naar buiten van de orde door of namens de Regering, kan in elk deel van het gebied van de Staat de Regeling nopens oorlogsgevaar en de noodtoestand van oorlog worden afgekondigd.
2. De wet regelt de wijze waarop, de omstandigheden waarin deze situatie kan worden bewerkstelligd en de gevolgen, welke daaraan verbonden zijn.
2. In deze regeling kan worden vastgesteld, dat de grondwettelijke bevoegdheden van het burgerlijk gezag, wat aangaat de openbare orde en de politie, geheel of ten dele overgaan naar het militair gezag en dat het burgerlijk gezag ondergeschikt wordt gemaakt aan het militaire gezag.
3. Voorts kan alsdan worden afgeweken van de artikelen 6, 7, 73 en 74.
4. In geval van oorlog kan ook worden afgeweken van de, door de wet aan een ieder toegekende burgerlijke vrijheden, tegen de wil van de betrokkene.

ACHTSTE HOOFDSTUK

Eerste Afdeling Van het Onderwijs en van Sociale Zaken

Artikel 102.

1. Het onderwijs is een aangelegenheid, welke voortdurend de Regeringszorg heeft.
2. Het geven van onderwijs is vrij, onverminderd het Regeringstoezicht, hetwelk overeenkomstig wetsvoorschriften wordt uitgeoefend, en ook betreft het onderzoek naar de bekwaamheid en de zedelijkheid der onderwijzenden bij lager en middelbaar onderwijs.
3. De wet regelt het openbaar onderwijs met eerbiediging van elke godsdienstige overtredding.
4. De Regering zorgt, dat voldoende lager openbaar onderwijs wordt gegeven en dat de daartoe nodige scholen worden ingericht.
5. Volgens de door de wet vast te stellen regelen kan van deze bepaling worden afgeweken, indien tenminste tot het volgen van zodanig onderwijs gelegenheid wordt gegeven.
6. Voorschriften betreffende de eisen, waaraan het onderwijs, dat geheel of gedeeltelijk uit de Staatskas wordt bekostigd, moet voldoen, worden bij de wet vastgesteld, met inachtneming van de vrijheid van doelstelling van het particuliere onderwijs.
7. Wat betreft het lager onderwijs zullen deze voorschriften zodanige strekking hebben, dat de doeltreffendheid van het lager onderwijs, hetwelk geheel uit Openbare Middelen bekostigd wordt, hetzij openbaar, hetzij particulier onderwijs, voldoende wordt gewaarborgd.
8. In het bijzonder zal in deze voorschriften de vrijheid van het particuliere onderwijs gehandhaafd blijven ten aanzien van zijn leermiddelen en de aanstelling van zijn onderwijzers.
9. Particulier onderwijs, hetwelk aan de voorwaarden voldoet, welke de wet stelt, wordt uit de openbare middelen bekostigd.
10. De wet stelt de voorwaarden vast, volgens welke het particuliere en het openbare middelbare onderwijs uit de openbare middelen zullen worden bezoldigd.

11. Jaarlijks rapporteert de Regering aan de Volksvertegenwoordiging over de staat van het onderwijs.

**Tweede Afdeling
Van sociale Zaken**

Artikel 103.

De vrijheid, sociale arbeid en liefdadigheid te verrichten en te beoefenen, en daartoe organisaties op te richten, daartoe goederen bijeen te brengen en onder zich te hebben, wordt erkend.

Artikel 104.

1. Armeenzorg behoort de aandacht der Regering te hebben; deze aangelegenheid wordt bij de wet geregeld.
2. De Regering brengt aan de Volksvertegenwoordiging over deze aangelegenheden verslag uit.

NEGENDE HOOFDSTUK

Van de Constituanten

Artikel 105.

1. Uiterlijk den 25en April 1951 dient het lichaam tot het ontwerpen der Grondwet in samenwerking met de Regering een Grondwet te hebben samengesteld, welke deze Voorlopige Grondwet vervangt.
2. De vorming, samenstelling en bevoegdheden van dit lichaam tot het ontwerpen der Grondwet, zijn werkwijze en zijn verhouding tot de Regering worden door de wet geregeld.

TIENDE HOOFDSTUK

Overgangsbepalingen

Artikel 106.

Alle wetten en administratieve voorschriften, die gelden hebben tot het ogenblik, waarop deze constitutie in werking treedt, blijven gelden, voorzover deze wetten en voorschriften niet worden ingetrokken, veranderd, aangevuld of vervangen door andere op de voet van deze Voorlopige Grondwet.

ELFDE HOOFDSTUK

Slotbepalingen

Artikel 107.

Deze constitutie treedt in werking op de 4 September 1950.

Undang-undang dasar sementara Republik Maluku Selatan

BAB I

Tentang Negara dan Penduduknja

Bahagian I

Tentang bentuk Negara dan kedaulatannya

Pasal 1.

1. Republik Maluku Selatan adalah suatu negara hukum jang merdeka dan berdaulat, berdasarkan azas-azas kerakjatan.
2. Kekuasaan kedaulatan itu dilakukan oleh Pemerintah bersama-sama dengan „Badan Perwakilan Rajat”.

Bahagian II

Tentang Petuanan Negara

Pasal 2.

1. Petuanan Republik Maluku Selatan meliputi seluruh petuanan dari jang dulu dinamakan Daerah Maluku Selatan, sebagaimana dimaksud dalam pasal 14 dari Peraturan pembentukan Negara Indonesia Timur (Stbl. 1946 No. 143).
2. Pembagian petuanan negara dalam bagian-bagian administratif ditetapkan dengan undang-undang.
3. Ibu Kota Negara ialah Kota Amboina.

Bahagian III

Tentang kewarga-negeraan dan penduduk negara

Pasal 3.

1. Oleh undang-undang ditetapkan siapa adalah warga-negara dan siapa adalah penduduk negara Republik Maluku Selatan.
2. Pemberian hak kewarga-negeraan dengan jalan naturalisatie dilakukan oleh atau dengan kuasa undang-undang.
Undang-undang mengatur akibat-akibat kewarga-negeraan terhadap isteri dan anak-anak jang belum dewasa dan orang jang dinaturalisatiekan itu.

Bahagian IV

**Tentang hak-hak dan kewadajiban-kewadajiban
warga negara dan penduduk negara**

Pasal 4.

1. Tiap-tiap warga-negara Maluku Selatan dapat dipangkatkan dalam tiap-tiap jabatan pemerintah.
2. Tidak seorang asing djuapun dapat dipangkatkan dalam jabatan pemerintah, ketjuali atas alasan-alasan jang luar biasa jang ditetapkan oleh undang-undang.
3. Tiap-tiap warga-negara berhak turut serta dalam pemerintahan dengan langsung atau dengan perantaraan wakil-wakil jang dipilih dengan bebas menurut tjara jang ditentukan oleh undang-undang.

Pasal 5.

Segala orang yang berada didalam petuanan negara mempunyai hak yang sama terhadap perlindungan atas diri dan harta-bendanya.

Pasal 6.

Hak warga-negara dan penduduk untuk berkumpul dan berapat diakui. Undang-undang mengatur dan membatasi hak ini, terutama untuk mendjamin ketertiban umum.

Pasal 7.

Hak warga-negara dan penduduk untuk mengeluarkan pendapat dan pikirannya setjara lisan atau tulisan diakui. Undang-undang mengatur dan membatasi hak ini, terutama untuk mendjamin ketertiban umum.

Pasal 8.

1. Tiap-tiap orang berhak memajukan pengaduan, maupun setjara lisan atau tulisan kepada Pemerintah, asal djangan bertentangan dengan undang-undang.
2. Tiap-tiap orang berhak memajukan permohonan, asal setjara tulisan kepada Pemerintah.
Badan-badan (perkumpulan-perkumpulan) yang diakui sah, atau yang tidak bertentangan dengan undang-undang dapat memajukan surat-surat permohonan kepada Pemerintah, tetapi hanya mengenai soal2 dalam lingkungan pekerdjaannya.

BAB II

Tentang Pemerintah

Bahagian I

Tentang ma' na Pemerintah

Pasal 9.

1. President dan Menteri-Menteri merupakan Pemerintah.
2. Dimana-mana dalam Undang-Undang Dasar ini disebut Pemerintah, maka yang dimaksud ialah President dengan seorang, beberapa atau para menteri, menurut tanggung-djawab khusus atau tanggung djawab umum mereka itu.
3. Pemerintah berkedudukan di-Ibu Kota Amboina, ketjuali djika dalam keadaan darurat Pemerintah menetapkan tempat yang lain.

Bahagian II

Tentang President

Pasal 10.

1. President ialah Kepala Negara.
2. Beliau dipilih menurut suara terbanjak oleh orang-orang yang dikuasakan menurut peraturan-peraturan yang ditentukan oleh undang-undang, utunk 5 (lima) tahun.
3. President haruslah seorang warga-negara Maluku Selatan yang telah berusia 40 tahun.
4. Untuk pertama kali, maka Wakil-Kepala Daerah Maluku Selatan yang memimpin Kongres Rajat untuk memproklamasi kemerdekaan dan kedaulatan

Republik Maluku Selatan pada malam 24 april 1950 ditundjuk selaku President. Beliau memangu djabatannya sampai pada waktu Undang-Undang Dasar tetap mulai berlaku.

Pasal 11.

President berkedudukan ditempat kedudukan Pemerintah.

Pasal 12.

President sebelum memangu djabatan, mengangkat sumpah menurut tjara agamanya dihadapan Badan Perwakilan Rajat sebagai berikut:

- „Saja bersumpah (berdjandji), bahwa saya dalam mendjalankan „kewadjabanku selaku President tidak sekali-kali akan menerima „dari siapapun djuga, langsung atau tidak langsung sesuatu djandji atau „pemberian.
„Saja bersumpah, bahwa saya sekuat tenaga akan memajukan kesedjahteraan Republik Maluku Selatan dan melindungi dan memper-tahankan kebebasan-kebebasan dan hak-hak umum dan khusus dari „sekalian penduduk Negara.
„Saja bersumpah setia kepada Undang-Undang Dasar dan lagi bahwa „saya akan memelihara dan menjuruh memelihara segala peraturan yang „berlaku bagi Republik Maluku Selatan, bahwa saya akan mengabdikan „dengan setia kepada Nusa dan Bangsa dan Negara dan bahwa saya „dengan setia akan memenuhi segala kewadjaban yang dipertanggung-djawabkan kepada saya, oleh djabatan saya selaku President Republik „Maluku Selatan, sbagai sepantasnya bagi seorang Kepala Negara yang „baik”.

Pasal 13.

1. Djika perlu, karena President berhalangan, maka Ketua Badan Perwakilan Rajat mewakilinja.
2. Pemilihan President baru, dalam hal President tetap berhalangan, berpulang atau meletakkan djabatannya ditetapkan oleh Undang2.

Pasal 14.

Gadji President, begitu djuga ganti rugi untuk biasa perdjalanan dan biasa penginapan dan djika ada ganti rugi yang lain-lain, diatur dengan Undang-Undang.

Pasal 15.

1. Djabatan President tidak boleh dipangku bersama-sama dengan djabatan umum apapun didalam dan diluar Republik Maluku Selatan.
2. President tidak boleh langsung atau tidak langsung turut serta dalam atau mendjadi penanggung untuk sesuatu badan perusahaan yang berdasarkan perdjandjian untuk memperoleh laba atau untung yang diadakan dengan Republik Maluku Selatan atau dengan sesuatu bahagian darinja.

Pasal 16.

President tidak dapat dipersalahkan. Menteri yang bertanggung-djawab.

Pasal 17.

Kuasa pelaksana dipegang oleh President.

Pasal 18.

President mempunyai kuasa tertinggi terhadap urusan luar Negeri.

Pasal 19.

President memalumkan perang dengan persetujuan Badan Perwakilan Rajat.

Pasal 20.

President membuat dan mensahkan segala perdjandjian Negara-Negara lain, sesudah perdjandjian-perdjandjian itu disetujui oleh Badan Perwakilan Rajat.

Pasal 21.

President mempunyai kuasa tertinggi terhadap angkatan perang darat, laut dan udara. Opsir-opsir angkatan perang diangkat oleh President. Mereka dinaikkan pangkat, diperhentikan dan dipensiunkan, menurut aturan-aturan yang ditetapkan oleh undang-undang.

Pasal 22.

President mempunyai kuasa tertinggi terhadap keuangan Negara. Beliau mengatur gadji dari Madjelis² Pemerintahan dan pegawai-pegawai yang dibayar dari Kas Negeri. Gadji Dewan Hisab Umum (Algemene Rekenkamer) dan pegawai-pegawai kehakiman ditetapkan dengan undang-undang. Pensiun pegawai-pegawai ditetapkan dengan undang-undang.

Pasal 23.

President berhak atas penetapan bentuknja mata wang.

Pasal 24.

President berhak menganugerahkan tanda-tanda kehormatan. Atas usul President, maka dengan undang-undang ditetapkan tanda-tanda kehormatan. (ridderorden).

Pasal 25.

President berhak memberi gratie, sesudah mendengar Hakim yang ditunjuk oleh undang-undang. Amnestie dan abolutie diberikan sesudah disetujui oleh undang-undang.

Pasal 26.

President memajukan usul-usul tentang undang-undang kepada Badan Perwakilan Rajat. Beliau berhak menerima baik atau menolak sesuatu rentjana undang-undang yang sudah diterima baik oleh Badan Perwakilan Rajat.

Pasal 27.

President berhak membubarkan Badan Perwakilan Rajat. Keputusan dalam mana pembubaran ini diperintahkan, memuat djuga perintah untuk pembentukan Badan Perwakilan Rajat yang baru dalam tempo 2 (dua) bulan dan untuk mengadakan persidangannya dalam tempo 3 (tiga) bulan.

Bahagian III

Tentang Kementerian-kementerian dan Menteri

Pasal 28.

President mengangkat dan melepaskan Menteri-menteri serta menetapkan banjaknja Kementerian.

Pasal 29.

1. President sepakat dengan Badan Perwakilan Rajat menundjuk pembentuk Kabinet.
2. Sesuai dengan andjuran pembentuk Kabinet itu President menetapkan siapa-siapa diwadjibkan memimpin Kementerian masing-masing. Boleh djuga diangkat Menteri-Menteri yang tidak memangku sesuatu Kementerian.
3. Keputusan President yang memuat pengangkatan yang diterangkan pada ayat-ayat pasal ini ditanda-tangani serta oleh Pembentuk Kabinet.
4. Pengangkatan atau penghentian antara-waktu dari Menteri² dilakukan dengan keputusan Pemerintah.
5. Untuk pertama kali maka mereka itu yang sesudah proklamasi ditundjuk selaku Menteri tinggal memangku djabatan mereka dan merupakan Kabinet sampai pada waktu Undang-Undang Dasar Tetap mulai berlaku.

Pasal 30.

1. Untuk merundingkan bersama-sama kepentingan-kepentingan umum Republik Maluku Selatan, Menteri-Menteri bersidang dalam Dewan Menteri-Menteri yang diketuai oleh Perdana-Menteri.
2. Dewan Menteri senantiasa memberitahukan segala urusan-urusan yang penting kepada President.
3. Undang-Undang menetapkan sesuatu Peraturan Ketertiban untuk rapat-rapat Menteri-Menteri.

Pasal 31.

Sebelum memangku djabatannya Menteri mengangkat sumpah dihadapan President menurut tjara agamanya sebagai berikut:

„Saja bersumpah (berdjandji), bahwa saya dalam mendjalankan kewa djiban selaku Menteri tidak sekali-kali akan menerima dari siapapun „djuga, langsung atau tidak langsung sesuatu djandji atau pemberian. „Saja bersumpah setia kepada Undang-Undang Dasar dan lagi bahwa „saja akan memelihara segala peraturan yang berlaku bagi Republik „Maluku Selatan, bahwa saya akan mengabdikan kepada Nusa dan Bangsa „dan Negara dan bahwa saya dengan setia akan memenuhi segala „kewadajiban yang dipertanggungkan kepada saya oleh djabatan saya „selaku Menteri”.

Pasal 32.

Gadji Menteri, begitu pula ganti rugi untuk biaya perdjalan dan biaya penginapan dan djika ada ganti rugi yang lain-lain, diatur dengan undang-undang.

Pasal 33.

1. Djabatan Menteri tidak boleh dipangku bersama-sama dengan djabatan umum apapun didalam dan diluar Republik Maluku Selatan. Untuk kepentingan Negara oleh undang-undang dapat diberi keluasan untuk menjimpang dari ayat ini.
2. Menteri tidak boleh langsung atau tak langsung turut serta dalam ataupun mendjadi penanggung untuk sesuatu badan perusahaan yang berdasarkan perdjandjian untuk memperoleh laba atau untung yang diadakan dengan Republik Maluku Selatan atau dengan sesuatu bagian darinya.

BAB III

Tentang Badan Perwakilan Rajat Sementara.

Bahagian I

Tentang susunan Badan Perwakilan Rajat Sementara

Pasal 34.

1. Badan Perwakilan Rajat mewakili seluruh rajat Republik Maluku Selatan.
2. Susunannya tjara bekerdjanja, perhubungannya dengan Badan-Badan Pemerintahan lain dan waktu duduknja ditentukan dengan undang2.
3. Untuk pertama kali Badan Perwakilan Rajat Sementara terdiri dari 75 orang anggota jang ditundjuk oleh Pemerintah.
4. Badan Perwakilan Rajat jang pertama ini berhenti pada waktu Badan Perwakilan Rajat jang dipilih menurut undang2 dilantik.

Bahagian II

Tentang Ketua Badan Perwakilan Rajat Sementara

Pasal 35.

1. Badan Perwakilan Rajat memilih dari antaranja seorang Ketua dan seorang atau beberapa orang Wakil Ketua. Pemilihan-pemilihan ini membutuhkan pengesahan President.
2. Selama pemilihan Ketua dan Wakil Ketua belum disahkan oleh President, rapat diketuai untuk sementara oleh anggota jang tertua umurnja.
3. Ketua Badan Perwakilan Rajat berkedudukan di-Ibu Kota Negara.

Bahagian III

Tentang rapat-rapat Badan Perwakilan Rajat.

Pasal 36.

1. Badan Perwakilan Rajat bersidang sekurang-kurangnya sekali setahun dan apabila Pemerintah menjatakan kehendaknya tentang itu atau apabila Ketua atau sekurang-kurangnya limabelas anggota meminta itu.
2. Ketua memanggil rapat Badan Perwakilan Rajat.

Pasal 37.

Rapat Badan Perwakilan Rajat Sementara terbuka untuk umum, ketjuali djika Ketua menganggap perlu pintu ditutup atau sekurang-kurangnya sepuluh orang anggota menuntut hal itu.

Pasal 38.

Ketua dan anggota Badan Perwakilan Rajat Sementara tidak dapat dituntut dihadapan hakim tentang apa jang mereka utjapkan dalam rapat-rapat Badan Perwakilan Rajat itu dan djuga tentang apa jang mereka sampaikan setjara tulisan kepada Badan tersebut, ketjuali kalau dengannya mereka mengunumkan apa jang dalam sesuatu sidang tertutup sudah diputuskan mesti dirahasiakan.

Pasal 39.

Badan Perwakilan Rajat Sementara mengadakan sidang-sidangnja di-Ibu Kota Negara.

Pasal 40.

Dalam rapat-rapat Badan Perwakilan Rajat Sementara Menteri2 mempunyai suara penasihat. Ketua memberi kesempatan berbitjara kepada mereka setiap kali mereka meminta itu.

Bahagian IV

Tentang peraturan ketertiban

Pasal 41.

Badan Perwakilan Rajat Sementara menetapkan untuknja sesuatu Peraturan Ketertiban. Peraturan Ketertiban itu diumumkan dengan pemuatannya dalam Berita Negara. (Staatsblad)

Bahagian V

Tentang hak-hak Badan Perwakilan Rajat Sementara

Pasal 42.

1. Badan Perwakilan Rajat Sementara mempunyai hak interpelasi dan hak bertanja. Anggota2nja mempunyai hak bertanja.
2. Menteri2 memberi kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara, mau setjara lisan pun setjara tulisan, segala keterangan jang dipinta menurut ajat diatas ketjuali bila dianggap, bahwa pemberian keterangan-keterangan itu bertentangan dengan kepentingan Negara.

Pasal 43.

1. Badan Perwakilan Rajat Sementara berhak memajukan usul undang2.
2. Sesuatu usul undang-undang dapat diterima baik dengan 2/3 dari djumlah suara jang dikeluarkan.

Bahagian VI

Tentang kuasa pembuat undang-undang

Pasal 44.

Kuasa membuat undang-undang dilakukan oleh Pemerintah bersama-sama dengan Badan Perwakilan Rajat Sementara.

Pasal 45.

Usul Pemerintah tentang undang-undang disampaikan kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara dengan amanat President.

Pasal 46.

Badan Perwakilan Rajat Sementara berhak mengadakan perubahan-perubahan dalam usul undang-undang jang dimajukan oleh Pemerintah kepadanya.

Pasal 47.

1. Sekalian usul undang-undang jang telah diterima oleh Badan Perwakilan Rajat Sementara memperoleh kekuatan undang-undang, apabila sudah disahkan oleh Pemerintah.
2. Undang-undang tidak dapat dipersalahkan.

Pasal 48.

Apabila Badan Perwakilan Rajat Sementara menolak usul undang-undang Pemerintah, maka hal itu diberitahukannya kepada President.

Pasal 49.

Pemerintah dapat menjampaikan sekali lagi usul yang telah ditolak itu disertai sebab-sebab dan keterangan-keterangan lanjut kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara untuk ulang dirundingkan. Apabila Badan Perwakilan Rajat Sementara pada kedua kalinya menolak usul undang-undang itu, maka hal itu diberitahukannya kepada President.

Pasal 50.

Dewan Perwakilan Rajat Sementara, apabila memutuskan akan mengandjurkan usul undang-undang, mengirimkan usul itu dengan pemberitahuan kepada President.

Pasal 51.

1. Pemerintah berhak atas kuasa dan tanggung jawab sendiri menetapkan undang-undang-darurat untuk mengatur hal-hal penjelenggaraan-pemerintahan, yang karena keadaan-keadaan yang mendesak perlu diatur dengan segera.
2. Undang-undang darurat mempunyai kekuasaan dan kuasa undang-undang, ketentuan ini tidak mengurangi yang ditetapkan dalam pasal yang berikut.

Pasal 52.

1. Peraturan-peraturan yang termaktub dalam undang-undang darurat, segera sesudah ditetapkan disampaikan kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara yang merundingkan peraturan ini.
2. Djika sesuatu peraturan yang dimaksud dalam ayat diatas, ditolak oleh Badan Perwakilan Rajat Sementara, maka peraturan ini tidak berlaku lagi berdasar hukum.
3. Djika undang-undang darurat yang dimaksud diatas tidak berlaku lagi, dan undang-undang darurat itu tidak mengatur segala akibat yang timbul dari peraturan2nja, baik yang dapat, maupun yang tidak dapat dibetulkan, maka undang-undang mengadakan tindakan2 yang perlu tentang itu.
4. Djika peraturan yang termaktub dalam undang-undang darurat itu diubah dan ditetapkan sebagai undang-undang, maka akibat-akibat perubahannya diatur pula sesuai dengan yang ditetapkan dalam ayat diatas.

Pasal 53.

1. Peraturan2 pelaksanaan undang-undang ditetapkan oleh Pemerintah. Namanja ialah peraturan-President.
2. Peraturan-President dapat mengantjatkan hukuman2 atas pelanggaran aturan2 nja. Batas2 hukuman yang akan ditetapkan diatur dengan undang2.

Pasal 54.

1. Undang-undang dan peraturan-peraturan President diumumkan dengan menempatkannya dalam Berita Negara. (Staatsblad)
2. Pengumuman yang berlaku sebagaimana ditetapkan oleh undang-undang adalah satu-satunya sjarat kekuatan mengikut.

Pasal 55.

Segala undang-undang dan Peraturan-President mulai berlaku pada hari yang ketigapuluh sesudah ini dimuatkan dalam Berita Negara, ketjuali ditentukan lain oleh peraturan itu sendiri.

Dengan undang-undang dimaksud juga segala peraturan Pemerintah, yang telah dikeluarkan sedjak tanggal 25 april 1950 sampai berlakunya Undang-Undang Dasar ini.

**Bahagian VII
Tentang anggaran belandja**

Pasal 56.

Dengan undang-undang ditetapkan anggaran belandja dari pengeluaran Negara dan pendapatan untuk menutupi pengeluaran2 ini.

Pasal 57.

Rentjana undang-undang anggaran belandja disampaikan oleh President kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara, segera sesudah pembukaan sidangnja dalam bulan oktober.

Pasal 58.

1. Tidak suatu Bab dari anggaran belandja dapat memuat belandja mengenai lebih dari pada satu kementerian pemerintahan umum.
2. Tiap-tiap Bab dipisah-pisahkan dalam satu atau lebih rentjana undang-undang. Oleh undang-undang tersebut dapat diperkenankan pemindahan belandja.

Pasal 59.

Penanggungan jawab dari pengeluaran dan pendapatan Negara terhadap tiap-tiap Kementerian dipersembahkan kepada kuasa pembuat undang-undang oleh Dewan Hisab Umum (Algemene Rekenkamer) disertai sesuatu perhitungan yang telah disetujui oleh Dewan Hisab tersebut. Segala sesuatu berlaku menurut peraturan-peraturan yang ditetapkan oleh undang-undang.

B A B I V

**Pengadilan
Bahagian I
Ketentuan-ketentuan Umum**

Pasal 60.

Dalam seluruh Negara, pengadilan dilakukan atas nama Undang-Undang ketjuali dibahagian-bahagian itu dimana rajat masih terikat pada pengadilan setjara adat.

Pasal 61.

Pengadilan dijalankan oleh hakim yang ditundjuk atau diakui oleh undang-undang.

Pasal 62.

Perkara-perkara perdata dan perkara-perkara pidana harus diadili oleh hanja hakim-hakim dimaksudkan dalam pasal diatas.

Pasal 63.

Mengenai pengadilan menurut hukum, adat, pengadilan negeri dan pengadilan menurut hukum agama, maka sebanyak mungkin dituruti peraturan-peraturan yang biasa berlaku pada hukum adat dan hukum agama itu.

Pasal 64.

Hukum perdata (Burgelijk recht) dan hukum perniagaan (Handelsrecht) hukum pidana sipil dan hukum pidana militer (Burgerlijk- en militair strafrecht) tjara menjalankan pengadilan (rechtspleging) dan tataan (inrichting) pengadilan, diatur dengan undang-undang. Sepanjang tidak ditentangi oleh undang-undang, maka hukum adat berlaku.

Pasal 65.

1. Meniadakan hak kemilikan (onteigening) untuk kepentingan umum dari sesuatu milik atau hak tidak dapat berlaku, sebelumnja dibayar kemuka atau dijamin kemuka penggantian kerugian, satu dan lain menurut peraturan-peraturan yang ditetapkan oleh undang-undang peniadaan hak kemilikan itu.
2. Tuntutan, bahwa penggantian kerugian itu mesti dibayar kemuka tidak berlaku, djika oleh sebab perang, bahaya perang, pemberontakan, kebakaran, air bah, atau lain-lain bahaya yang timbul oleh kodrat alam menuntut peniadaan hak kemilikan yang segera.

Pasal 66.

Dimana untuk kepentingan umum sesuatu milik mesti dilenjapkan atau dirusakkan sehingga ta' dapat dipakai lagi untuk sementara atau untuk selama-lamanja oleh kekuasaan umum, maka hal ini berlaku dengan penggantian kerugian, satu dan lain menurut peraturan-peraturan yang ditetapkan oleh undang-undang ketjuali kalau undang-undang mentapkan sebaliknya.

Pasal 67.

Tidak seorang djuapun, bertentangan dengan kemauannja dapat dipisahkan dari hakim, yang diberikan kepadanya oleh aturan-aturan hukum yang berlaku.

Pasal 68.

Segala persengketaan yang bersangkutan dengan kehakiman tentang milik (eigendom) atau hak-hak yang timbul dari padanja, penagihan utang-piutang dan lain-lain hak perdata, hanja dapat diadili oleh kuasa kehakiman.

Pasal 69.

Keputusan tentang lain-lain persengketaan yang tidak termasuk persengketaan2 yang disebut dalam pasal 68 dapat diserahkan oleh undang-undang baik kepada hakim biasa maupun kepada suatu badan yang disertai kekuasaan pengadilan administratif.

Pasal 70.

Undang-undang mengatur tjaranja bagaimana perselisihan-perselisihan tentang kekuasaan antara badan-badan administratif dan badan-badan kehakiman, diputuskan.

Pasal 71.

1. Segala pertjampuran tangan dari Pemerintah dalam hal-hal yang mengenai kehakiman yang tidak diizinkan oleh undang-undang dilarang.
2. Azas ini hanja berlaku mengenai pengadilan adat sepanjang pemandjatan (appel) pada hakim yang ditunjuk oleh undang2 tidak diatur.

Pasal 72.

Tidak seorang djuapun boleh ditangkap atau ditahan, selainnja atas perintah untuk itu oleh kekuasaan yang sah menurut aturan2 undang-undang, dalam hal-hal dan menurut tjara yang diterangkan dalamnja.

Pasal 73.

Mengindjak suatu pekarangan tempat kediaman atau memasuki suatu rumah bertentangan dengan kehendak orang yang mendiaminja, hanja dibolehkan dalam hal-hal yang ditetapkan oleh undang-undang, atas sesuatu perintah istimewa atau perintah umum dari sesuatu kekuasaan yang ditunjuk oleh undang-undang.

Pasal 74.

Rahasia dalam perhubungan surat-menjurat tidak boleh diganggu-gugat, selainnja atas perintah hakim dalam hal-hal yang ditetapkan oleh undang-undang.

Pasal 75.

1. Tidak suatu kedjahatanpun boleh diantjamkan hukuman berupa rampasan semua barang kepunjaan yang bersalah.
2. Tidak suatu hukumanpun mengakibatkan kematian perdata atau kehilangan segala hak-hak kewargaan.

Pasal 76.

1. Segala keputusan hakim harus memuat alasan-alasan dan dalam perkara hukuman (strafzaken) harus menjebut aturan-aturan undang-undang dan aturan-aturan hukum adat yang dijadikan dasar hukuman itu.
2. Lain dari pada yang diketjualikan oleh undang-undang, maka segala sidang pengadilan terbuka untuk umum.
3. Keputusan senantiasa diberitahukan dengan pintu terbuka.

Bahagian II Tentang Kuasa Kehakiman

Pasal 77.

1. Badan Kehakiman yang tertinggi dinamakan Mahkamah Agung Republik Maluku Selatan. Susunannja dan keangkatan anggota-anggotanja diatur oleh undang-undang.
2. Untuk pertama kali dan selama undang-undang belum menetapkan lain, maka Ketua, Wakil Ketua dan anggota-anggota Mahkamah Agung diangkat oleh President.
3. Mereka dapat dipetjatkan atau diperhentikan menurut tjara dan dalam hal yang ditentukan oleh undang-undang.
4. Mereka dapat diperhentikan oleh President atas permintaan sendiri.

Pasal 78.

President, Menteri², Ketua dan anggota² Badan Perwakilan Rajat Sementara, Ketua, Wakil Ketua dan Anggota² Mahkamah Agung, Ketua, Wakil Ketua Dewan Hisab Umum, Anggota² Madjelis² Tinggi dan pendjabat² lain jang ditundjuk oleh undang-undang, diadili dalam tingkat pertama dan tertinggi djuga dihadapan Mahkamah Agung, pun sesudah mereka berhenti, berhubungan dengan kedjahatan dan pelanggaran-djabatan serta kedjahatan dan pelanggaran lain, jang ditentukan dengan undang-undang, jang dilakukannya dalam masa pekerdjaannya, ketjuali kalau ditetapkan lain dengan undang-undang.

Pasal 79.

1. Mahkamah Agung melakukan pengawasan atas djalannya dengan teratur dan penyelesaian dari segala perkara jang dimajukan dihadapan hakim dan djuga atas menepatinja segala undang-undang dan lain² peraturan hukum oleh badan pengadilan.
2. Menurut ketentuan jang dibuat oleh undang-undang untuk itu, maka Mahkamah Agung dapat membatalkan dan membatalkan tindakan-tindakan peraturan² dan keputusan² dari badan-badan pengadilan tersebut bila tindakan² peraturan² dan keputusan² itu bertentangan dengan undang-undang. Dengan undang-undang ditetapkan djuga pengetjualian-pengetjualian.

Pasal 80.

1. Anggota² Badan Pengadilan diangkat oleh President.
2. Keangkatan dalam djabatan kehakiman jang diadakan dengan atau atas kuasa undang-undang didasarkan semata-mata pada sjarat kepandaian, ketjakapan dan kelakuan jang tidak bertjela, keangkatan mana terikat pada andjuran dari Mahkamah Agung. Memperhentikan, memetjatkan untuk sementara dan memetjat dari djabatan (ontzetting) hanja berlaku dalam hal-hal jang ditentukan dengan undang-undang.
3. Atas permohonannya sendiri mereka dapat dilepaskan oleh President.
4. Segala keangkatan dalam djabatan kehakiman jang diadakan sebelumnya Undang-Undang Dasar ini berlaku tetap sah adanya.

Pasal 81.

Selama Mahkamah Agung belum dibentuk, maka tugasnja dijalankan oleh sesuatu Badan jang ditetapkan oleh undang-undang.

B A B V
Tentang keagamaan

Pasal 82.

Tiap-tiap orang bebas sepenuh-penuhnya menganut dan menluaskan agamanya atau kejakinan agamanya asal sadja tidak melanggar hukum pidana, hingga kesentosaan masyarakat dan anggota²nja terganggu.

Pasal 83.

Kepada segala perkumpulan dan persekutuan agama dalam Negara diberikan perlindungan jang sama.

Pasal 84.

Penganut-penganut dari segala agama mendapat hak-hak pidana dan kewarganegaraan jang sama dan mempunjai kesempatan jang sama untuk memdjabat pangkat-pangkat jang ada.

Pasal 85.

Segala kebaktian umum jang diadakan dalam rumah-rumah kebaktian dan tempat-tempat jang tertutup diluluskan dengan mengetjualikan tindakan-tindakan jang seperlunya untuk mendjamin keamanan dan ketertiban umum. Dengan ketentuan ini djuga diluluskan kebaktian-kebaktian diadakan diluar rumah² kebaktian dan tempat-tempat jang tertutup dimana hal ini diluluskan oleh undang-undang dan peraturan-peraturan.

Pasal 86.

President mengamat-amati supaja segala perkumpulan-perkumpulan dan persekutuan-persekutuan agama mentaati segala undang-undang Negara.

B A B VI
Tentang keuangan
Bahagian I
Ketentuan Umum

Pasal 87.

Pemerintah mengatur urusan umum keuangan Negara.

Pasal 88.

Tidak diperkenankan memungut padjak untuk Kas Negara, ketjuali dengan kuasa undang-undang. Ketentuan ini berlaku djuga untuk penagihan-penagihan (heffingen) dari pekerjaan-perkerdjaan dan perusahaan-perusahaan Negara.

Pasal 89.

Tidak seorang djuapun luput dari pada pembajaran padjak, ketjuali mereka jang ditetapkan dengan undang-undang.

Pasal 90.

Perdjandjian-perdjandjian Negara terhadap jang memberi hutang kepada Negara didjamin. Tiap-tiap tahun utang² itu dipertimbangkan untuk perbaikan kepentingan dari jang memberi hutang. (Schuldeisers)

Pasal 91.

Berat, kadar dan harga dari mata-mata wang ditetapkan oleh undang-undang.

Pasal 92.

Pengawasan dan urusan tentang hal-hal mata uang dan penetapan tentang perselisihan faham mengenai berat dan sebagainya, ditetapkan oleh undang-undang.

Bahagian II
Tentang Dewan Hisab Umum

Pasal 93.

Adalah suata Dewan Hisab Umum jang susunan dan tugasnja ditetapkan oleh undang-undang.

Pasal 94.

1. Untuk pertama kali dan selama Undang-undang belum menetapkan lain, maka Ketua, Wakil Ketua dan Anggota² Dewan Hisab Umum diangkat oleh President. Pengangkatan itu adalah untuk seumur hidup; ketentuan ini tidak mengurangi yang ditetapkan dalam ayat-ayat yang berikut.
2. Undang-undang dapat menetapkan, bahwa Ketua, Wakil Ketua dan Anggota² diperhentikan, apabila mentjapai usia yang tertentu.
3. Mereka dapat dipetjat atau diperhentikan menurut tjara dan dalam hal yang ditentukan dengan undang-undang.
4. Mereka dapat diperhentikan oleh President atas permintaan sendiri.

BAB VII Tentang pertahanan

Pasal 95.

Semua warga-negara Republik Maluku Selatan, yang sanggup, diwadjibkan turut mempertahankan kemerdekaan Negara dan membela petuanannja. Djuga kepada penduduk Maluku Selatan yang bukan warga-negara dapat dipertanggung-gungkan kewadajiban itu.

Pasal 96.

1. Untuk melindungi kepentingan Negara, maka adalah suatu tentara darat, laut dan udara, terdiri dari anggota-anggota suka-rela atau yang diwadjibkan.
2. Undang-undang mengatur dines ketenteraan yang diwadjibkan dan djuga kewadajiban-kewadajiban yang dapat derpertanggung-gungkan kepada mereka itu yang ta' termasuk tentera laut, darat atau udara terhadap pembelaan tanah-air.

Pasal 97.

Undang-undang menetapkan sjarat-sjarat mengenai pembebasan dari dines ketenteraan.

Pasal 98.

Pemerintah mengatur urusan pertahanan.
Bentuk susunan, organisasi dari tentera laut, darat dan udara demikian djuga tugasnja dan kekuasaannja diatur dengan undang².

Pasal 99.

Orang-orang asing hanja dapat masuk dalam ankatan perang Republik Maluku Selatan, apabila undang-undang meluaskannja.

Pasal 100.

Apabila dalam keadaan perang, bahaya perang atau lain-lain keadaan yang luar biasa, mereka yang diwadjibkan masuk dines ketenteraan (dienstplichtigen) yang ata' ada dalam dines tetap, segenapnja atau sebahagiannja dipanggil masuk dines, setjara luar biasa, maka segera suatu undang-undang akan ditetapkan, yang olehnja dapat diatur seberapa perlu pelangsungan dines dari mereka yang diwadjibkan masuk dines ketenteraan.

Pasal 101.

1. Untuk mempertahankan keamanan keluar dan kedalam maka oleh atau atas kuasa Pemerintah, di tiap-tiap bahagian dari petuanan Negara dapat dimalumkan peraturan bahaya perang atau keadaan darurat perang. Undang-undang mengatur tjaranja, atas nama dan dalam keadaan mana hal-hal itu dapat dilaksanakan sambil mengatur banjakknja.
2. Dalam peraturan itu dapat ditentukan, bahwa kekuasaan² sipil yang berdasarkan undang-undang dasar tentang ketertiban umum dan polisi, seluruhoja atau sebahagian dipindahkan kepada kuasa ketenteraan dan bahwa kekuasaan sipil dikebawahkan kepada kuasa ketenteraan.
3. Seterusnja dapat pula disimpang dari pasal 2, 6, 7, 73 dan 74.
4. Dalam waktu perang dapat djuga disimpang dari hak-hak kebebasan tiap-tiap orang yang ditetapkan oleh undang-undang, dengan tidak kesukaan orang itu sendiri.

BAB VIII Tentang pengadjaran dan urusan sosial

Bahagian I Tentang Pengadjaran

Pasal 102.

1. Pengadjaran adalah sesuatu soal yang senantiasa menuntut perhatian Pemerintah.
2. Mengadjar adalah bebas, dengan tidak mengurangi pengawasan Pemerintah, yang dilakukan terhadap itu menurut peraturan² undang-undang dan djuga terhadap penjelidikan tentang ketjakapan dan kesusilaan dari pengadjar-pengadjar pada pengadjaran rendah dan menengah.
3. Pengadjaran umum diatur oleh undang-undang dengan menghormati akan tiap-tiap kejakinan agama.
4. Oleh Pemerintah diberikan pengadjaran rendah umum yang tjukup dan didirikan sekolah-sekolah yang perlu untuk itu.
5. Menurut peraturan² yang ditentukan dalam undang-undang, dapat disimpang dari ketentuan ini, asal sadja ada diberi kesempatan untuk menerima pengadjaran sedemikian.
6. Tuntutan² tentang kesempurnaan, baik seluruhnja mau sebahagian dari pengadjaran yang akan dibelanjai oleh Kas Umum diatur oleh undang-undang dengan mengingat selandjutnja akan kemerdekaan tudjuan dari pengadjaran partikulir.
7. Untuk pengadjaran umum rendah tuntutan ini diatur sebegitu rupa sehingga kesempurnaan dari pengadjaran yang dibelanjai segenap oleh Kas Umum, baik dari pengadjaran umum, mau dari pengadjaran partikulir, mendapat djaminan yang memuaskan.
8. Pada peraturan itu dengan istimewa di-indahkan kebebasan dari pengadjaran partikulir untuk memilih alat-alat pengadjarannja dan pengangkatan guru-gurunjia.
9. Pengadjaran rendah partikulir yang memenuhi sjarat-sjarat yang ditetapkan oleh undang-undang dibelanjai oleh Kas Umum setara dengan pengadjaran Umum.
10. Undang-undang menetapkan sjarat-sjarat menurut mana pengadjaran

menengah partikular dan pengadjaran menengah umum, dapat dibelanjai oleh Kas Umum.

11. Tiap-tiap tahun Pemerintah memberi laporan tentang keadaan pengadjaran kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara.

Bahagian II Tentang Urusan Sosial

Pasal 103.

Kebebasan melakukan pekerjaan sosial dan amal mendirikan organisasi-organisasi untuk itu dan menjari serta mempunyai harta untuk maksud itu diakui.

Pasal 104.

1. Urusan orang-orang miskin adalah suatu soal yang menuntut perhatian Pemerintah; olehnya itu urusan tersebut ditetapkan dengan undang-undang.
2. Pemerintah memberi laporan kepada Badan Perwakilan Rajat Sementara tentang pekerjaan-pekerjaan yang mengenai soal ini.

B A B IX TENTANG BADAN PEMBUAT UNDANG-UNDANG DASAR

Pasal 105.

1. Selambat-lambatnya tanggal 25 hari bulan april 1951, maka oleh Badan Pembuat Undang-Undang Dasar bersama-sama dengan Pemerintah telah disusun suatu Undang-Undang Dasar yang akan mengganti Undang-Undang Dasar Sementara ini.
2. Pembentukan susunan hak-hak dari Badan Pembuat Undang-Undang Dasar ini, serta tjara bekerja dan perhubungan antaranja dengan Pemerintah diatur oleh undang-undang.

B A B X Peraturan Peralihan

Pasal 106.

Segala undang-undang dan peraturan-peraturan administratif yang sudah diumumkan sampai pada saat Konstitusi ini mulai berlaku, tetap berlaku sekadar undang-undang dan peraturan-peraturan itu tidak ditjabut, diubah, ditambah atau diganti oleh yang lain berdasar Konstitusi sementara ini.

B A B XI Peraturan Penutup

Pasal 107.

Konstitusi ini mulai berlaku pada tanggal 4 september 1950.